

ĒRĢĻU APVIENĪBAS ZINAS

Ērgļu apvienības pārvaldes informatīvais izdevums Nr. 9 (177) 2021. gada oktobris

Eiropas sporta nedēļa

No 23. līdz 30. septembrim norisinājās Eiropas sporta nedēļa, kas notiek jau sesto gadu. Tās mērķis ir mainīt iedzīvotāju paradumus un aicināt būt fiziski aktīvākiem. Arī Ērgļos notika dažāda veida sportiski pasākumi.

23. un 30. septembrī bija iespēja piedalīties ritma deju nodarbībās kopā ar dejojot mīlošām un entuziastiskām dāmām. Piektdienas pēcpusdienā pie saietā nama basketbola laukumā notika militāra veida treniņš ar augstu grūtības pakāpi. Jaunie Ērgļu jaunsargi ne bez grūtībām veica vingrinājumus, bet visiem kopā tas izdevās lieliski. Sestdienas pusdienlaikā Aktīvās atpūtas parkā notika mazais sporta festivāls. Kāpēc festivāls? Jo tas apvienoja tik daudzus sporta veidus – kroketu, disku golfu, orientēšanos u.c. Dalībniekiem bija iespēja izmēģināt tos visus. Pēc aktivitātēm dalībnieki tika apbalvoti ar diplomiem un cienāti ar neticami garšīgu zupu.

Tika aizvadīta aktīva un daudzveidīga sporta nedēļa. Tiekamies nākamgad!

Madara Ūdre

Madaras Ūdres foto

Eiropas sporta nedēļas ietvaros, 25. septembrī, topošajā Aktīvās atpūtas parkā notika dažādu sporta veidu sākmači – sešu bedrīšu minigolfs, kroketi ar desmit vārtiem, disku golfa tālmetieni un precīzākie metieni, kā arī orientēšanās sacensības. Šoreiz rezultāti nebija tik svarīgi, galvenais bija izkustēties un labi pavadīt laiku. Lielu paldies saku visiem, kas nenobijās no lietus un piedalījās. Jāuzteic arī palīgu komanda, kas izturēja četras stundas mainīgos laikapstākļos. Liels paldies Sanitai, Evelīnai, Sabīnei, Elīnai, Justam, Alisei, Līvai, Indrai, Ilonai un zupas pavēlniecei Lienītei. Paldies par jūsu izturību un ceru, ka kopā turpināsim rīkot aktīvus pasākumus arī labākos laikapstākļos.

Aldis Jēkabsons

Briežkalns

Noteikti visi jau ir pamanījuši, ka Briežkalna teritorijā notiek dažādi darbi.

Mazliet iepazīstināšu, kas mēs esam un ko mēs darām.

Mēs esam jauni īpašnieki, bet ar jau daudzu gadu pieredzi kalnu slēpošanas kompleksa vadībā.

Šis mums ir jauns izaicinājums, ko mēs esam pieņēmuši, tādēļ sākam aktīvu darbību jau šogad. Esam uzsākuši teritorijas labiekārtošanu un sakopšanu. Vispirms tiek iztīrīts mazais apaugums, tad zemes virskārtas attīrīšana, estakādes nojaukšana, būvgružu plaču sakopšana. Centīsimies līdz galam sakopt lielāko daļu teritorijas – attīrīsim zemes virskārtu no celmiem, no atkritumiem, kas ir krājušies gadiem ilgi, veiksīm zemes virskārtas planēšanu un apzaļumošanu. Tie ir šī gada mērķi. Reālo darbību Briežkalnā plānots uzsākt ar nākamā gada ziemas sezonu. Sāksim ar centrālās trases izveidi un pirmo ēku būvniecību.

Nākotnes plānos ir atstāt tie tikai ziemas sezonas, bet visa gada atpūtas kompleksu, kur varētu būt gan kempingi, gan trases kalnu velosipēdistiem, gan ģimenes trases kalnu velosipēdistiem, pastaigu takas un pikniku vietas.

Stradiņu ģimene, Briežkalna īpašnieki

BRIEŽKALNS

Dubultmaratons no Sauriešiem līdz Ērgļiem

Jau ceturto gadu biedrība "Taisnais" organizē dubultmaratonu ar tādu pašu nosaukumu "Taisnais" no Sauriešiem līdz Ērgļiem pa bijušā dzelzceļa līniju. Sacensības notiek trīs distancēs – dubultmaratons 84,4 kilometru garumā, maratons 42,195 km garumā un pusmaratons 21,1 km garumā. "Taisnais" komandu pārstāv trīs cilvēki – Andris Pētersons, Linda Embutniece un Laura Straziņa, kurus katru gadu atbalsta ap 25 brīvprātīgajiem, bez kuriem nebūtu iespējams noorganizēt pasākumu.

Kopā esam stipra un pieredzējusi komanda. Organizatori ir gandarīti, ka četru gadu laikā sacensības ir izaugušas līdz 150 dalībniekiem. Esam atvērti ikvienam cilvēkam, kurā ir kustības prieks. Distances segums – noblietēta smiltis un grants ir kājām saudzējošs. Abpus ceļam ir daudz ko redzēt, īpaši pilsētniekiem, – meži mijas ar klajumiem un šai pusei raksturīgam upītēm un purviņiem. Ātrums ir katra paša ziņā. Distance ir jāveic 18 stundu laikā. Tas ir vairāk nekā pietiekami. Sagaidām un aprūpējam visus. "Taisnais" brīvprātīgie – cilvēki, kuri aprūpē skrējēju dzeršanas/ēšanas punktus (tie parasti ir ierīkoti pie senajām stacijām) un distancē, – ir saņēmuši visu dalībnieku atzinību un ir izslavēti visā Latvijā par savu sirsnību un spēju ātri palīdzēt. Tāpēc mūsu sacensībās piedalās sportisti ar dažādu fiziskās sagatavotības līmeni. Dalībnieku vidū ir gan Latvijā pieredzējušākie un stiprākie garo distanču skrējēji un nūjotāji, gan iesācēji, kuriem šī ir pirmā garā distance mūžā.

Katru gadu "Taisnais" no dalības maksām atbalsta kādu bēr-

Raimonda Subatoviča foto

nu vai jauni, kurš vēlas sportot, bet iedzītas vai iegūtas traumas dēļ to nespēj. Šogad ziedosim Aleksejam no Ogres novada, viņa peldēšanas treniņiem. Aleksejam iedzīta trauma liedz skriet, bet viņš ļoti peld, ar prieku trenējas un ir izcīnījis vairākas pirmās vietas sacensībās.

Organizatori ir gandarīti par sadarbību ar apkārtnē pašvaldībām, tajā skaitā Madonas novada Ērgļu apvienības pārvaldi, kura sacensības atbalsta jau otro gadu. Nozīmīgs dubultmaratona "Taisnais" mērķis, līdzās mērķiem popularizēt veselīgu un sportisku dzīvesveidu un noteikt izturīgākos garo distanču veicējus, ir palīdzēt iepazīt Latvijas skaistākās vietas un draudzīgākos cilvēkus. Atvedam uz Ērgļiem cilvēkus no visas Latvijas, arī Lietuvas un Igaunijas. Nākamgad plānojam palielināt dalībnieku skaitu, piesaistīt vairāk ārzemnieku un finišā izveidot plašu kultūras programmu, kurā varētu uzstāties vietējie pašdarbnieki.

"Taisnais" ir kļuvis par tradīciju un gaidītu notikumu gan skrējēju aprindās, gan Ērgļu iedzīvotāju vidū.

"Taisnais" komanda

Draudzīgs pārgājiens

Projekta "Pasākumu cikls ģimenēm ar bērniem "Stipra ģimene dabā aug" ietvaros (Projekta Nr.2021.LV/GDP/107) š.g. 2. oktobrī Ērgļos notika projekta noslēdzošais pasākums – pārgājiens "Walk&Talk".

Spīdot spožai rudens saulītei, 10 ģimenes ar bērniem kopā ar vides pētnieku Māri Olti devās deviņu kilometru garā pastaigā. Pārgājiena formāts, apvienojot pastaigu ar aizraujošu sarunu, ļāva ģimenēm ne tikai apzināt Vidzemes augstienes kultūrvēsturiskās un dabas vērtības, veicinot piederības sajūtu un līdzatbildību draudzīgas vides veidošanā, bet arī veidoja draudzīgu kopienu ar savstarpējām sarunām un saliedēšanos.

Pasākumu kopumu finansiāli atbalsta Sabiedrības integrācijas fonds no piešķirtajiem Latvijas Valsts budžeta līdzekļiem. Pasākums ir sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas Valsts budžeta līdzekļiem.

Inese Olte
Samuela Lemantoviča foto

Bezceļu braukšanas svētki "Ērgļu izaicinājums 2021"

18. septembrī norisinājās gadskārtējais "Ērgļu izaicinājums". Izrādās, Latvijā ir tikai divas vietas, kur norisinās šāda veida sacensības. Par Ērgļu un Jumurdas apkārtni ir stāvā sajūsmā gan organizatori, gan dalībnieki. Adrenalīns, piedzīvojumi, jaunatklājumi, savu iespēju robežu paplašināšana, interesanti apskates objekti un "Izdz logiem" reālos džungļos, 4x4 tehnikas un jaunu draugu iepazīšana – tas viss un noteikti vēl katram cilvēkam savi argumenti, lai piedalītos gadskārtējā lielākajā Latvijas 4x4 pasākumā. No standarta 4x4 auto līdz super-rupjām dubļu riepiņām un vinčām aprīkotiem bezceļu monstriem – te katram ir iespēja piedalīties kādā no sešām dalībnieku grupām, sākot ar tūrisma, beidzot ar sporta režīmu.

Pasākuma bāzes vieta – viesnīca "Jumurdas muiža" – skaistā vietā, Jumurdas ezera krastā, priecēja dalībniekus un viesus. Šī gada sacensības veiksmīgi aizritējušas. Visas nesaskaņas, ja par tām tika ziņots, tika novērstas.

Organizatori cer uz turpmāku sadarbību. Ja kāds vēlas piedāvāt savu purvaino apvidu nākamā gada sacensībām, lūgums sazināties ar pasākuma direktoru Edvīnu Baueri, tāl. 29424541.

Organizatori izsaka lielu pateicību gan Ērgļu apvienības pārvaldei, gan ikkatram iedzīvotājam un zemju īpašniekam, ar kuru palīdzību varēja norisināties šīs sacensības. Dalībnieki ir no visas Latvijas, un mūsu daba priecēja katru.

Edvīns Bauers

Sausnējas bibliotēkas ziņas

Rudens atnācis ar izmaiņām bibliotēkas darbā.

Ar 14. oktobri nebūs pieejami bibliotēkas pakalpojumi Sausnējas bibliotēkas ārējā apkalpošanas punktā Sidrabīšos. Līdz ar to mainās Sausnējas bibliotēkas darba laiks. Ceturtdienās tā būs atvērta no plkst. 9.00 līdz 17.00, visās pārējās darba nedēļas dienās tas paliek nemainīgs, tāds, kāds tas bija iepriekš.

Ārkārtējās situācijas laikā – 11.10.2021.-11.01.2022.

Joprojām izņēmuma kārtā paredzēts bibliotēkās reģistrētajiem lasītājiem nodrošināt individuālu grāmatu apmaiņu un iespēju lietot datoru e-pakalpojumu izmantošanai, ja telpā bez apmeklētāja un bibliotēkas darbinieka nav citu cilvēku, tātad var sniegt individuālu pakalpojumu apmeklētājam bez sertifikāta.

Gan apmeklētājiem, gan darbiniekiem telpās ir jālieto mutes un deguna aizsargs.

Telpās esošie ievēro savstarpēju 2m distanci.

Vienam apmeklētājam (1 personai vai 1 mājsaimniecībā dzīvojošajiem) telpās tiek paredzēti vismaz 15 m².

Bibliotēkas turpina nodrošināt arī tiešsaistes pakalpojumus un konsultācijas.

Inga Grote, Sausnējas bibliotēkas vadītāja

Miķeļdienas gadatirgus

Madaras Ūdres foto

Pēc ilgāka pārtraukuma Ērgļos atkal notika rudens tirgus, kas kopā pulcēja tirgotājus, amatniekus un pircējus no tuvienes un tālienes. Šoreiz tirgus notika jaunā vietā – Oškalna ielā. Tirgotāji bija ieņēmuši vietas no paša ielas sākuma līdz pat vidusskolai. Piedāvāto preču klāsts bija tiešām iespaidīgs – stādi, ziedi, dārza labumi, dažnedažādi gardumi – kūpinājumi, zivis, siers, medus, piparkūkas, sukādes, vīns, sulas u.c. Amatnieki bija sarūpējuši siltus cimds, zekes, cepures, rotas, skaistas krūzītes, piespraudes, vannas bumbas, dabīgās ziepes un daudz ideju skaistām dāvanām.

Paldies tirgotājiem un pircējiem! Tiekamies nākamajā tirgū!

Madara Ūdre

Miķeļdienas spēles „Brakos”

Zintas Saulītes foto

Miķeļdiena ir laiks, kad raža tiek novākta, kad beidzas labības plaušanas darbi, kad godinām Jumi un ceļam gaismā mūsu tautas tradīcijas. Arī šogad kopā ar tautas mūzikas kopu „Pulgosnieši” atzīmējām „Brakos” Miķeļdienu, bet nedaudz citādi. Tā kā muzikālās kopas gatavojas starptautiskā folkloras festivāla „Baltica 2022” skatei, tad arī „Pulgosnieši” ir nolēmuši tajā piedalīties.

Skates nosacījums ir sagatavot video rullīti par kādu no folkloras tradīcijām, kuras caurvij tēma „Spēles”. Tā arī mums „Brakos” 29. septembrī notika Miķeļdienas spēles, kurās tika godināta rija. Tautas mūzikas kopa gan atraktīvi dziedāja, gan tautasdziesmās ievija aktīvu darbošanos, kā arī rijā kūla ar sprīguļiem. Galvenais, lai viss iet ritmā – gan dziesma, gan darbs, gan spēle.

Paldies tautas mūzikas kopas „Pulgosnieši” vadītājai Vinetai Dāvei par radošumu un izdomu, paldies dziedātājiem par izturību un uzņēmību, jo Miķeļdiena bija diezgan dzestra un vēsa. Paldies apvienībai „Mana Filmu Studija”, kura sagatavos video folkloras festivāla skatei. Paldies visiem, kas bija Miķeļdienā „Brakos”, jo kopā bija jautri, interesanti un gandarījums par paveikto.

Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

PII “Pienenīte” ziņas

Mūsu pirmā lielā ekskursija

Evitas Lielupes foto

Skaistā rudens rītā “Saulstariņu” grupa devās savā pirmajā lielajā ekskursijā uz LVM “Kalsnavas arborētumu” un mini zoodārzu “Siljāni”.

Ieradušies satraukti bērni gaidīja autobusu, lai dotos ceļā. Kad piebrauca milzīgs autobuss, bērni sajūsmā sauca – DIVSTĀVĪGAIS! Autobuss tiešām bija liels, bērniem tas radīja izbrīnu. Ar mums kopā devās arī bērnu vecāki, kas palīdzēja iekārtoties bērnu izvēlētajās sēdvietās. Mūsu ceļojums varēja sākties.

LVM Kalsnavas arborētumā mūs sagaidīja ekskursijas vadītāja, kas vadīja mums vides izziņas nodarbību “Pētījums mežā”. Mēs redzējām vāveres atstātās pēdas, čūskogļi, pat dinosauros, par ko bērni bija ļoti izbrīnīti. Tad devāmies uz radošo darbnīcu, kur katrs bērns varēja izgatavot sev auduma somu. Bērni zīmēja, gleznoja, veidoja nospiedumus no dažādām koku lapām un koka ripām. Somas izdevās košas, rudenīgi krāsainas! Pusdienlaiks pienāca nemanot. Visi devāmies uz piknika vietu, kur jau bija iekurināts ugunskurs desniņu un gardumu cepšanai. Bērniem patika cept desniņas uz neparasti garajiem koku iesmiem. Skaistā vietā pašu gatavotas pusdienas garšo vislabāk.

Paldies Šarlotes mammai par viesmīlīgo uzņemšanu!

Tālāk devāmies uz mini zoodārzu “Siljāni”, kur mūs sagaidīja sētas saimnieks. Te bērni iepazīs ar dažādiem dzīvniekiem un putniem, varēja samīlot un pabarot kazas, ponijus, trušus, vāveres, nutrijas, pīles, zosis, strausus, pāvus. Bērni kopā ar zvēriem un putniem skraidīja pa aploku tik priecīgi, ka negribējās šķirties.

Paldies vecākiem par sarūpētajām pusdienām, paldies par dalību ekskursijā! Mēs jutāmies daudz drošāk!

“Saulstariņu” grupa

PALDIES!

29. septembrī mēs atzīmējam rudens saulgriežus – Miķeļdienu. No 22. līdz 29. septembrim „Pūciņu” grupa rīkoja Miķeļdienas izstādi. **Lielu paldies sakām mūsu vecākiem par atsaucību, sadarbību un brīnišķīgajām rudens kompozīcijām, kuras vecāki veidojuši kopā ar saviem bērniem.** Veiksmīgas sadarbības rezultātā ir tapusi krāsaina, radoša un interesanta Miķeļdienas izstāde.

Arī turpmāk “Pūciņu” grupas skolotājas aicinās vecākus piedalīties šādās aktivitātēs, lai kopīgi veidotu radošas un interesantas izstādes.

Anita, Beāte, pirmsskolas skolotājas

Anitas Šaicānes foto

*Esiet priecīgi! No rīta, atverot acis, ieraugot spoži spīdam sauli. Esiet priecīgi – cik gaiša ir pasaule!
No rīta, atverot acis, redzat – līst lietus. Esiet priecīgi – reiz kuplos zāle un kādreiz krāšņi ziedēs puķes.
Atceries – jūs nevarēs iepriecināt neviens un nekas, ja prieks nesāksies sevī.*

Skaistais rudens aprūpes centrā

Lapas aiz loga tik skaisti virpuļo un priecē aprūpes centra klientus un darbiniekus. Rosība pie mums tāpat kā ārā nekad neapstājas.

Septembra beigās izveidojām akciju, kurā lūdzām, ja vien ir iespēja, ziedot radio aparātus mūsu klientiem. Paldies Ērgļu bērnu darbnīcai “Pūcītes” par radio aprātu, kas jau priecē mūsu klientu ausis. Paldies Gitai Kellijai par radio un entuziastisko atbalstu, lai šī ziņa nonāktu pie citiem. Paldies katram, kas padalījās ar šo ziņu sociālajos tīklos, lai šo vēstījumu sadzird daudz vairāk cilvēku.

29. septembrī atzīmējām Miķeļdienu. Tika sarīkota kafijas pauze, kur mielojāmies ar kafiju un medusmaizi. Katrs,

kas pievienojās šai pauzē, dalījās savās atmiņās par to, kā Miķeļdiena tika sagaidīta un svinēta mājās.

Jau pirms Miķeļdienas kādā jaukā sestdienā caur Ērgļiem brauca auto sacensībās no biedrības “Auto sports Liepāja”. Braucēju viens no uzdevumiem labo darbu nedēļā bija ievest aprūpes centra iemītniekiem kādu cienastu vai kafiju. Visas dienas garumā katrā ekipāžā mūs iepriecināja ar laba vēlējumiem un cienastiem. Mēs sakām lielu paldies katrā ekipāžai un arī organizētājiem, jo vēl ilgi mēs varēsim našķēties ar saldumiem un kafiju.

Oktobris – Starptautiskā senioru diena. Diena, kuru atzīmējam ar skaistu koncertu, kurā uzstājās Uldis Vabulis. Sakām lielu paldies Uldim par skaisto koncertu. Daži klienti arī dziedāja līdzīgu pazīstamākajām dziesmām.

Rudens mūs priecē ar skaistām krāsām, un mēs, aprūpes centra iemītnieki un darbinieki, gatavojamies nākamajiem svētkiem, kas būs jau novembrī.

Paldies visiem aprūpes centra talcīniekiem, kuri palīdzēja sakopt Sauleskalna kapus pirms svečcīšu vakara.

Lai visiem veselība šajā ne tik vieglajā laikā!

Ievas Liepiņas,

Ērgļu sociālās aprūpes centra sociālās darbinieces, teksts un foto

Redakcijas sleja

Šis septembra mēnesis mums visiem ir bijis neparasts, jo bija jāatgriežas skolas solos. Pirmā nedēļa bija smaga, no rītiem nevarējām piecelties, kārtīgi nosēdēt skolas solā, bijām jau aizmirsuši, kā tas ir. Kā zināms, tad visu pagājušo gadu mūsu darbavietas skolā bija iemaiņītas pret siltām gultām, mācību grāmatas pret datora ekrāniem.

Par spīti visam, bijām priecīgi atgriezies skolas solos, jo kas var būt labāks par čalām stundās un starpbrīžos, smiekliem ik dienu un par tikšanās brīžiem ar draugiem un skolotājiem aci pret aci, nevis caur datora ekrānu.

Septembris mūsu skolā – Dzejas dienu mēnesis. Tas bija interesants, jo tajā ikvienam skolēnam tika dota iespēja iepazīt Raimonda Paula komponētās dziesmas, uzzināt, kādi dzejnieki rakstījuši tām vārdus. Mums bija uzdevums sagatavot šīs dziesmas un interesanti pasniegt kā priekšnesumu.

Vēl izaicinājumi piemēklēja 10. klases skolēnus, jo viņiem bija iesvētības.

Bet savukārt oktobris mūsu skolā solās būt raibs, jo tas ir labo darbu mēnesis, kurā ikvienai klasei būs iespēja pierādīt savas spējas kādā jaukā izpildzēšanā. Un tas ir jānofotografē vai jānofilmē. Pēc tam ir iespēja piedalīties konkursā un tikt pie lieliskām balvām.

Vēl mūs visus sagaida karjeras nedēļa, kurā skolēniem būs iespēja doties iepazīt kādu no Ērgļu uzņēmumiem vai arī izmantot zoom platformu diskusijai.

Ērgļu vidusskolas skolēni varēs piedalīties makulatūras vākšanas kampaņā un reizē savai klasei pelnīt punktus Zīļu spēlei.

Anda Andriksone, 9. klases skolniece

ĪSZIŅAS

Oktobris – labo darbu mēnesis

11.-15.10.

– karjeras nedēļa,

– makulatūras vākšanas akcija

15.10. – skolēnu domes pasākums brīvā dabā

18. – 22.10. – rudens brīvlaiks

24., 31.10. – jaunsardzes pasākumi Bērzaunē

25. – 29.10. – klašu tīrīšanas nedēļa

Kāpēc es iesaistos skolēnu domes darbā

Foto no Klintas Ielejas personīgā arhīva

Doma iesaistīties skolēnu domes darbā man radās 10. klasē, decembra beigās. Nolēmu, ka vēlos izmēģināt kaut ko jaunu un aizraujošu.

Mēs parasti izvēlamies komfortablāko situāciju un negribam iziet no komforta zonas. Tas atstāj lielu daļu cilvēku neziņā: “Ja es to būtu paveicis, tad...?”. Man bija tieši tāda sajūta, tādēļ 11. klases sākumā es iesniedzu motivācijas vēstuli domes vēlēšanām kā vienīgais puseis. Mans iestāšanās mērķis šajā darbā bija uzzināt, ko dara skolēnu dome un ko es tur varētu izdarīt. Vēlējos arī uzlabot Ērgļu vidusskolas skolēnu skolas dzīvi. Pēc iesaistīšanās šajā aktivitātē sapratu, ka nav viegli noorganizēt

pasākumu, jo tas ir rūpīgi un laicīgi jāizplāno. Daudz rūpīgāk un ātrāk, nekā es biju iedomājies. Pagājušajā mācību gadā un arī šajā man ir paveicies ar skolēnu domes biedriem, kuri cits citu atbalsta un apsveic. Es šobrīd nožēloju, ka jau 10. klasē neiesaistījos skolēnu domē, jo tā būtu ieguvis vairāk zināšanu par dažādiem procesiem skolas dzīvē.

Paldies arī Klintai (domes koordinatorei) par to, ka Ērgļu vidusskolā ir tāda skolēnu dome un ka viņa mums palīdz realizēt mūsu dažreiz trakās idejas.

Aigars Putniņš, 12. klases skolēns,
Ērgļu vidusskolas skolēnu domes izglītības ministrs

2021./2022. mācību gada skolēnu domes pārstāvji

- Skolas prezidents – **Endijs Magons**
- Viceprezidente – **Samanta Kārklīņa**
- Protokoliste – **Paula Simona Spaile**
- Izglītības ministrs – **Aigars Putniņš**
- Kultūras ministre – **Anete Rudzīte**
- Sabiedrisko attiecību ministre – **Diāna Kristiāna Grāvīte**
- Finanšu ministre – **Estere Patrīcija Caune**
- Iekšlietu ministrs – **Arvis Milnis**
- Sporta ministrs – **Tots Oliveris Olte**
- Zīļu ministre – **Keita Una Daumane**

Skolēnu dome

Šis man ir trešais skolēnu domes sasaukums kopš strādāju Ērgļu vidusskolā. Un katrs no šīm komandām ir unikāla. Jauniešu darba spējas, radošums un enerģija ir apbrīnojami. Reizēm liekas, dodiet viņiem atspēriena punktu un viņi pacels pasauli.

Šajā mācību gadā skolēnu domē darbojas desmit Ērgļu vidusskolas jaunieši, un katrs ir atbildīgs par savu jomu skolas dzīvē. Endijs Magons ir skolēnu domes prezidents un Samanta Kārklīņa ir viceprezidente, viņi abi arī pārstāv skolēnu viedokli skolas padomē. Šogad skolēnu domes protokoliste ir Paula Simona Spaile, Izglītības ministrs – Aigars Putniņš, Kultūras ministre – Anete Rudzīte, Sabiedrisko attiecību ministre – Diāna

Kristiāna Grāvīte, Finanšu ministre – Estere Patrīcija Caune, Iekšlietu ministrs – Arvis Milnis, Sporta ministrs – Tots Oliveris Olte un Zīļu spēles ministre – Keita Una Daumane.

Komanda jau no pirmās dienas ir saliedēta un darbīga, īsā laikā jau tapa plāns pirmajam skolēnu domes pasākumam, kuram vajadzēja norisināties 15. oktobrī. Taču diemžēl jaunie epidemioloģiskie ierobežojumi šos plānus atcēla. Bet skolēnu dome neskumst, jo noteikti atradīs citu veidu, kā padarīt skolēnu ikdienu skolā interesantāku.

Klinta Ieleja,
Ērgļu vidusskolas skolēnu domes koordinatore

Skolas vecāku padome

Šī gada ievēlētā vecāku padome: Mārcis Feldbergs, Gunārs Vīgants, Ieva Vecvagare, Ieva Dūduma, Ieva Vilnīte, Kristīne Līgere, Jānis Opincāns. Skolotāji: Sandra Konovalova, Vineta Dāve un Anita Muša.

Par skolas padomes priekšsēdētāju tika ievēlēts Mārcis Feldbergs. Skolas padomes galvenais uzdevums ir un būs palīdzēt skolai būt par drošu, radošu un iedvesmojošu vietu, kurā kvalitatīvi gūt zināšanas un veicināt spēju iekļauties sabiedrībā. Skolas padome būs atvērta jaunām idejām un izaicinājumiem. Jaunajai padomei ir svarīgas bērna skolas gaitas, tādēļ ar aktīvu darbību tā iesaistīsies vecāku aktivitātēs. Prieks, ka visi esam aktīvi un darboties gribošī. Komanda ir ļoti laba, atliek tikai cerēt, ka Covid-19 ēna netraucēs mūsu darbošanās vēlmei.

Lai visiem veselība un radošs gars!

Mārcis Feldbergs

K. Ielejas foto

MAKULATŪRAS VĀKŠANA ĒRĢĻU VIDUSSKOLĀ

11.10.2021. – 15.10.2021.

Makulatūru pieņems:
Rīgas ielā 10, Ērgļos (pie garāžas)
8:00-9:20
11:00-16:00

Vai, iepriekš vienojoties, citā laikā
tel.nr. 28714840 (Egils)

DRĪKST NODOT:
BIROJA, KOPĒJAMO, PIEZĪMJU, ZĪMĒŠANAS PAPIĀRU, GRĀMATAS (ARĪ AR AUDUMA VĀCIŅIEM), AVĪZES, GLANCĒTOS ŽURNĀLUS, BUKLETUS, KATALOGUS, BURTNĪCAS, KLADES, KARTONA IZSTRĀDĀJUMUS (KARTONAM JĀBŪT SALOCĪTAM).
ŽURNĀLUS UN AVĪZES PIRMS IZMĒŠANAS NAV NEPIECIEŠAMS ATSKAVOT.

NEDRĪKST LIKT:

- FOTOGRAFĪJAS,
- IZLIETOTUS PAPIĀRA TRAUKUS,
- UZLĪMES,
- SLAPJU UN NETĪRU MAKULATŪRU.

“Skolu Ziņas”
Redaktore: Samanta Ungure, 9. klase, Alīna Muša, 9. klase, Anda Andriksone, 9. klase.
Izdevējs: Ērgļu apvienības pārvalde. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Madonas novads, tel. 64871299. Iespiests: SIA “Erante”, Madonā, Saīta laukuma 2a.
Matiens 1100 eksemplāri

Mācību pārgājiens

Pieturā "Skaitām kokus".

Dainas Dundures, 6. klases audzinātāja, foto

21. septembrī mēs, 6. klase, devāmies mācību pārgājiēnā uz Tomes mežu. Mežā darbojamies vairāk nekā divas stundas 10 pieturās. Katrā pieturā bija interesants uzdevums, kur vajadzēja arī padomāt.

Mums interesantākās šķita trīs pieturas: septītā, astotā un desmitā. Septītajā pieturā sacentāmies plastmasas pudeļu meklēšanā. Astotajā pieturā orientējamies mežā, meklējam piecus objektus un noteicām, vai tur ir kukaiņu vai dzīvnieku, vai dabas ietekmes bojājums. Desmitajā pieturā taisījām tiltu bez naglām.

Pasākuma nobeigumā cepām desiņas un atpūtāmies, pēc tam devāmies mājup.

Jaunie žurnālisti – Dāvis Millers un Kārlis Dūdums, 6. klases skolēni

Projekts "Ideju tirgus"

1. oktobrī pirmo reizi šogad izmantojām darba formu, kad skolēni darbojas mājās. Tieši laikā bija vecāku ieteikums atbalstīt bērnu vēlmi pašiem pagatavot dažādas lietas un piedāvāt iegādei. Tā arī radās "Ideju tirgus".

Trešklasnieki jau laikus zināja, ka pirmdien būs iespēja par paveikto pastāstīt, parādīt foto vai video, un tiks vērtēts, cik oriģināla ir ideja, cik daudz laika bērns patērējis, lai to realizētu. Bija dažādi pieredzes stāsti. Interesants bija arī fakts, ka dažiem bērniem idejas bija vairākkārt mainījušās.

Ko šogad redzējam ideju tirgū?

Visu klases skolēnu portretus, grāmatzīmes, no koka pagatavotus atslēgu piekariņus – nokrāsotus vai ar iedezinātiem rakstiem, no koka pagatavotus interesantas formas dēļišus ēdiena pasniegšanai, no ozolkārtas pagatavotas krelles un rokassprādzes, pildspalvas skārienjūtīgiem ekrāniem. Daži bērni bija darbojušies virtuvē, lai sagatavotu sviestmaizes, gardas ābolkūkas vai šokolādes naškus. Darba prezentācijas laikā varēja noskaidrot, cik viegli vai grūti bija izgatavot masku no kļavu lapas, cik oriģināli pastāstīt par sevi, pagatavojot priekš trepes, vai darināt interesantas lietas no pērlītēm.

Ar interesi vērojām arī atsūtītos video. Izrādījās, ka projektu dienā var palīdzēt mājiniekiem vai ļoti detalizēti izstāstīt, kā sagatavot makšķeri lielam lomam.

Bija prieks klausīties par skolēnu dažādo ceļu uz rezultātu, par eksperimentiem, darbojoties ar dažādām ierīcēm.

Paldies vecākiem, atbalstot savu bērnu!

S. Stankeviča, 3. klases audzinātāja

Piektiena, 1. oktobris, Ērgļu vidusskolā bija projektu diena. Katra klase kopā ar audzinātāju vai attiecīgās dienas priekšmetu skolotāju izvēlējās tēmas. Šajā projektu dienā skolēniem vajadzēja izmantot un nostiprināt zināšanas dažādos mācību priekšmetos.

5. klases projekts "Apceļo Ērgļus!"

1. oktobrī Ērgļu vidusskolas 5. klase veidoja projektu "Apceļo Ērgļus!". Projekta tēma bija apceļot Ērgļus un iepazīt vēsturiskos objektus.

5. klases skolēnu uzdevums bija izvēlēties sev interesējošu vēsturisko objektu, iepazīties ar tā vēsturi, apmeklēt šo objektu un izveidot par to prezentāciju.

Bērni bija izvēlējušies – R. Blaumaņa muzeju "Braki", Briekškalnu, Ērgļu dzelzceļa staciju, Ērgļu viduslaiku pilsdrupas, Kaļvu kalnu, Brāļu kapus, Sausnējas skolu, Burtnieku skolu.

5. klase ar ļoti lielu interesi un aizrautību veidoja šo projektu. Bērni bija ļoti gandarīti par padarīto, jo tā bija lieliska iespēja uzzināt ko jaunu par Ērgļu vēsturiskajām vietām un arī pastāstīt par to klasesbiedriem. Skolēni veidoja prezentācijas, kuras pēc tam prezentēja saviem klasesbiedriem. Bērni stāstīja, ka, izpētot savus izvēlētos objektus, viņi uzzināja ļoti daudz interesantu faktu, kurus iepriekš nemaz nebija zinājuši.

Audzēkņu domas apkopoja Evija Freivalde, 5. klases audzinātāja

Foto no Stellas Teteres un Evelīnas Zariņas personīgā arhīva

Mēs, 8. klase, rudenī

Jautājumu apspriešana projektā "Cilpo".

8. klase cilpo

Mēs, 8. klases skolēni, 20. septembrī piedalījāmies Swedbank "Dzīvei gatavs!" akcijā "Cilpo", kur mums bija iespēja doties izglītojošā piedzīvojumā, sadarboties citam ar citu, svaigā gaisā pastaigāties un atbildēt uz jautājumiem. Staigājot mēs uzzinājām daudz ko jaunu un izbaudījām dabu. Mēs pēc tam jutāmies ļoti labi un piepildīti. Nebija noteikts "cilpošanas" plāns, tāpēc varējām iet paši pa savu izvēlēto maršrutu, kas, man šķiet, visu padarīja interesantāku. Ik pēc 100 metriem telefonos parādījās jauns jautājums. Un tas mūs pārbaudīja, cik mēs draudzīgi dzīvojam un saudzējam dabu.

„No Veidenbauma neaizbēgsi”

9. klase piektdien īstenoja starpdisciplināru projektu literatūrā, sociālajās zinībās, vizuālajā mākslā un mūzikā.

Cik daudz cilvēks var paveikt savā īsā mūža nepilnos 25 gados? Cik paliekošs ir šis veikums, ja dzejnieks dzimis pirms vairāk nekā 150 gadiem? Izrādās, ka vairākas viņa laikā sāpīgas problēmas ir aktuālas arī mūsdienās. Ko ieraudzīja 9. klase?

"Eduards Veidenbaums savā dzejā attēloja cilvēka iekšējos pārdzīvojumus ("Reiz zaļoja jaunība, cerības plauka") un neapmierinātību ar sevi ("Nost reiz skumību metišu tumšā"), dzīves jēgu ("Es domāju, ka pasaulē"), netaisnību sabiedrībā ("Virs zemes nav taisnības, dūrei tik spēks"), korupciju ("Ej un dzenies tik pēc naudas").

Manuprāt, arī mūsdienās šīs tēmas ir aktuālas. Es domāju, kamēr cilvēks dzīvo, viņš meklē dzīves jēgu un cīnās ar sevi un savu egoismu. Arī šodien pastāv liela plaisa starp sabiedrības slāņiem – bagātiem un nabīgiem. Gan Veidenbauma laikā, gan mūsdienās aktuāla tēma ir korupcija – ar naudu var panākt visu." Alīna Muša

"Es izpētīju, kuras tēmas/ problēmas bija un ir aktuālas gan 19. gs., gan mūsdienās. Un nonācu pie secinājumiem, ka dzejnieka E. Veidenbauma laikā, kā arī mūsdienās sabiedrībā bija un arī joprojām ir cilvēki, kas skrien pēc goda, pēc varas, pēc mantas un domā, ka ar šīm lietām visu panāks. Gan dzejnieka laikā, gan mūsdienās ir stereotips, ka "virs zemes nav taisnības, dūrei tik spēks". Es šo neuzskatu par pareizu principu, bet ir šādi cilvēki, kas to uzskata par normālu un pat to izmanto. Un vēl senatnē un arī mūsdienās ir ļoti daudz cilvēku, kam dzīvē neveicas, bet, par spīti tam, viņi dzīvi jautri bauda. Ne tikai Veidenbauma laikā cilvēki it visā meklēja dzīves jēgu, bet to dara arī mūsdienās.

Vēl bija iespēja ne tikai meklēt informāciju, bet arī radoši izpausties, piemēram, mūzikas darba daļā atradu dziesmu ar Veidenbauma dzejoļa "Jau ziediem rotātas pļavas" vārdiem, ko komponējis Imants Kalniņš.

Un vizuālās mākslas darbā izvēlējās to pašu dzejoli "Jau ziediem rotātas pļavas" un attēloju to ilustrācijā.

Kopumā man patika projektu diena, jo varēju pavadīt laiku mājās, atpūsties un, protams, cītīgi un radoši strādājot pie sava darba. Ieguvu vēl vienu jaunu pieredzi." Anda Andriksone

Skolēnu domas apkopoja Indra Rone, 9. klases audzinātāja

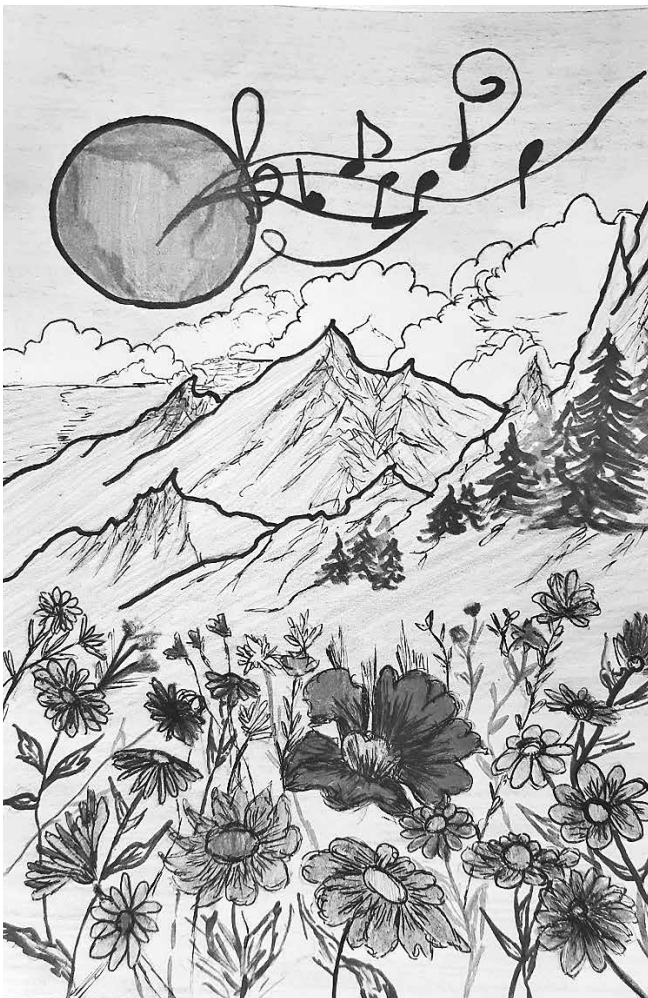
Foto kolāžu veidoja Evita Punovska, 8. klases audzinātāja

Mūsu projekta diena

Mums 1. oktobrī bija attālināta projektu diena par rudens veltēm. Tās laikā mums bija jāuztaisa gardas brokastu maizītes, izmantojot rudens veltes, jānoklausās dziesma vai jānoskatās animācija par to nozīmīgumu mūsu dzīvē, jāsameklē fakti par dārzeniem, jāizpilda personības tests, lai uzzinātu ko jaunu par sevi. Pēc tam viss paveiktais bija jāprezentē.

Šī projektu diena bija ļoti produktīva. Un pēc tam bija ļoti laba oma. Visinteresantākais likās tas, ka mums bija jāuzraksta pasaka par rudens veltēm. Šajā projektā mēs īstenojām starppriekšmetu saikni latviešu valodā, vēsturē, bioloģijā, sociālajās zinībās, mājturībā, tehnoloģijās un datorikā.

Megija Jeršova, 8. klases skolniece

Ilustrācija E. Veidenbauma dzejolim "Majmēness".

Autore – Laura Lapiņa

Piederīgi

Piederīgi? Liela vērtība vai tomēr sākums? Man šķiet, mums katram ir vajadzīgs kaut kas no kaut kā lielāka un gudrāka, lai justos piederīgi. Piemēram 10. klašu skolēniem tās ir iesvētības, ko rīko 12. klašu skolēni, ievadot "mazos" vidusskolā.

Tas ir tāds mazs sākums, bet ar ļoti lielu vērtību un morālo spēku. Mums šogad bija ļoti superīgas iesvētības, ņemot vērā, ka Covid-19 pandēmijas dēļ tādas varēja arī nenotikt. Par to, ka notika, jāsaka milzīgs paldies 12. klasei. Katru dienu mums bija jāpielieto sava iztēle un jāiejūtas kādā tēlā. Pa nedēļu mēs paspējām ietērpties *humpalu* stilā, paspējām būt arī dažādu ticību pārstāvji, bijām arī koši hipiji un slāvi.

Pēc tam neiztikām arī bez smērēšanās un zvēresta nodošanas. Mums divpadsmitie bija pateikuši tikai vienu: "Velciet vecas drēbes!" Tā nu, sanākuši savos "glaunajos" tērpos, ar aizsietām acīm devāmies ceļā. No sākuma mēs virpuļojām pa sporta laukumu, līdz tikām aplieti ar kečupu, pēc tam sekoja komandu spēle, kur mana komanda zaudēja. Un tādēļ tikām aplieti ar kaut kādu nezināmas izcelsmes šķidrumu. Sekoja komandu spēle, kur grupai, guļot uz zemes, ar savām kājām ir jānotur zupas spainis. Tad jau kā visās iesvētībās sekoja "slidkalniņi" – pilni ar visvisādām vecām un ne tik patīkamām lietām. Vēl mēs ar muti lasījām ābolus no bļodas un ar slāpām sejām miltos meklējām konfektes. Tad atkal devāmies pa komandām izlozēt sev burvīgu malīti. Vienai komandai tika jogurts ar paniņām, bet otrai ļoti paveicās ar majonēzi, pupiņām, kečupu, silķi un gurķi. Tie, es pieņemu, bija kāda veida salāti. Gardi paēduši un vēl gardāk smaržojoši, visi devāmies uz dušām, pēc kurām 12. klases skolēni bija sagatavojuši pašceptu kūku un siltu tēju.

Saņēmām atzinības un devām zvērestu. Tas bija tas, kas mums tagad liek justies kā īstiem vidusskolēniem un pieņemtiem šajā lielajā vidusskolas kolektīvā. Un mēs, 10. klase, ceram, ka jūs katrs jūtaties savā veidā pieņemti!

Estere Caune, Anete Rudzīte,
10. klases skolnieces

Dzejas un mākslas dienu mēnesis

Mūsu klasei Dzejas dienu ietvaros bija jāiepazīst Raimonda Paula mūzika, viņa dziesmu vārdu autori, jāizvēlas viena no dziesmām un interesanti tā jāattēlo vai jānodeklamē.

Priekšnesuma sagatavošanai mums bija dota nedēļa vai vairāk. Es ar savu pārinieci sākumā izvēlējamies skaistu dziesmu un izdomājam, ka varētu to parādīt kā komisku. Pie šī darba strādājām visu nedēļu, bet tad pēdējās dienas vakarā pirms uzstāšanās ienāca prātā – nē, mēs nerādīsim to kā komisku, bet gan pašas iesaistīsimies un parādīsim šo dziesmu teatralizēti. Tā nu mēs pēdējā vakarā caur *WhatsApp* video zvanu izveidojām priekšnesumu ar pavisam citu dziesmu un domu. Tāpat beigās mēs paņēmām dziesmu "Papu, saki mammai pats!". Sadalījām tekstu, ko saka meita un ko tēvs, pārgērbāmies, un priekšnesums bija gatavs. Nākamajā rītā klases priekšā notēlojām, un visiem mūsu priekšnesums patika.

Morāle – visu labi var izdarīt arī pēdējā brīdī, tikai ir jāgrib.

Arī citās klasēs tika veidoti priekšnesumi, kurus izstrādāja divu līdz sešu cilvēku grupas vai individuāli dalībnieki. Skolēni meklēja faktus par komponistu, sagatavoja priekšnesumu gan kā *Popielu*, gan *repoja*, gan izteiksmīgi skaitīja tekstu, pamatoja izvēlētais dziesmas vērtības.

Savukārt pārējos mākslu jomas priekšmetos – mūzikas un vizuālās mākslas stundās – skolēni klausījās R. Paula dziesmas, zīmēja ilustrācijas

Anda Andriksone, 9. klases skolniece

Skolotāju dienas apsveikums

Zinot to, ka katru gadu 11. klase veido Skolotāju dienas apsveikumu, mēs jau laicīgi sākām domāt, kā varētu apsveikt skolotājus. Tas bija diezgan atbildīgs uzdevums, jo mēs gribējām, lai tas sanākt jauks un lai skolotāji var saņemt kādu prieka devu.

Pēc vairāku apsveikuma variantu apspriešanas mēs nolēmām, ka skaitīsim dzejoli par skolu un dažādām mācību stundām. Bet, lai to padarītu interesantāku, izspēlēsim tādu kā teātra izrādīti, kā arī nodziedāsim kādu

dziesmu un uztaisīsim apsveikumus katram skolotājam. Tad mēs sadalījām uzdevumu: kurš dziedās dziesmu, kurš taisīs apsveikumus, kāds teksts katram būs jārunā un kas dekorēs skolotāju istabu. Visi izdarīja savus darbiņus, cik vien labi varēja. Svētku dienā mēs pāris reizes izmēģinājām savu priekšnesumu. Un, par spīti uztraukumam, mums izdevās izveidot sirsniņu pasākumu, kas iepriecināja skolotājus un arī mūs pašus. Mēs nevarējām nepasmaidīt un nesajust gandarījumu, redzot priecīgas sejas visapkārt un saņemot kompli-

mentus par padarīto. Pēc mazās izrādes aicinājām skolotājus iedzert kafiju un aprunāties par visdažādākajām lietām, ko viņi arī labprāt darīja.

Visai klasei bija patīkamas sajūtas, jo šī bija pirmā reize pēc ilga laika, kad visi iesaistījās pasākuma rīkošanā. Mēs beidzot sajūtām to, ka mēs varam sagatavot labu priekšnesumu un pārspēt savas šaubas. Tā bija patiešām jauka un izdevusies ceturtdienas pēcpusdiens.

Alise Olte, 11. klases skolniece

Skolotāju dienas ekskursijā

Skolotāji Rūjienas estrādē (2019. gada Arhitektūras Gada balvas fināliste).

Foto no autores personīgā arhīva

Pēc jaukā ceturtdienas apsveikuma piektdienas rītā labā omā devāmies maršruta izpētes ekskursijā. Domājām arī par to, vai uz izvēlētajiem objektiem varētu vest nākotnē skolēnus. Šogad ceļojām pa krāšņo Vidzemi.

Domāju, ka daudzi jau ir bijuši vienā no "garšīgākajiem" visu ekskursiju objektiem – Rūjienas saldējuma ražotnē. Vispirms jau mūs apbūra izcilā stāstniece Ieva. Cik aizrautīgi, interesanti, garšīgi var pastāstīt par saldējuma ražošanas procesu! Un pēc tam 20 šķirņu degustācijā šķita, ka gandrīz visu garšu saldējumu gribētos nopirkt. Nogaršojām arī vienu no pēdējo gadu jaunumiem – *Mini Melts* un *Mini Melts Big* saldējuma bumbiņas. Izrādās, ka mazā Rūjiena ar šo saldējumu apgādā lielāko daļu Eiropas, jo receptes izstrādātāji ASV sadarbības līgumu noslēguši tieši ar šo Ziemeļvidzemes uzņēmumu.

Skaisto rudeni baudījām, izstaigājot mazpilsētas ielas un laukumus, aplūkojot ievērojamiem rūjieniešiem veidotos pieminekļus – "Sējēju" Latvijas brīvvalsts zemkopības ministram Arturam Alberingam, skulptūru bērnu dziesmu komponistam Ēvaldam Siliņam.

Pēcpusdienā izkāpelējām Latvijā ievērojamākā Burtnieku drumlinu lauka augstāko pauguru Ķoņu kalnu. Drum-

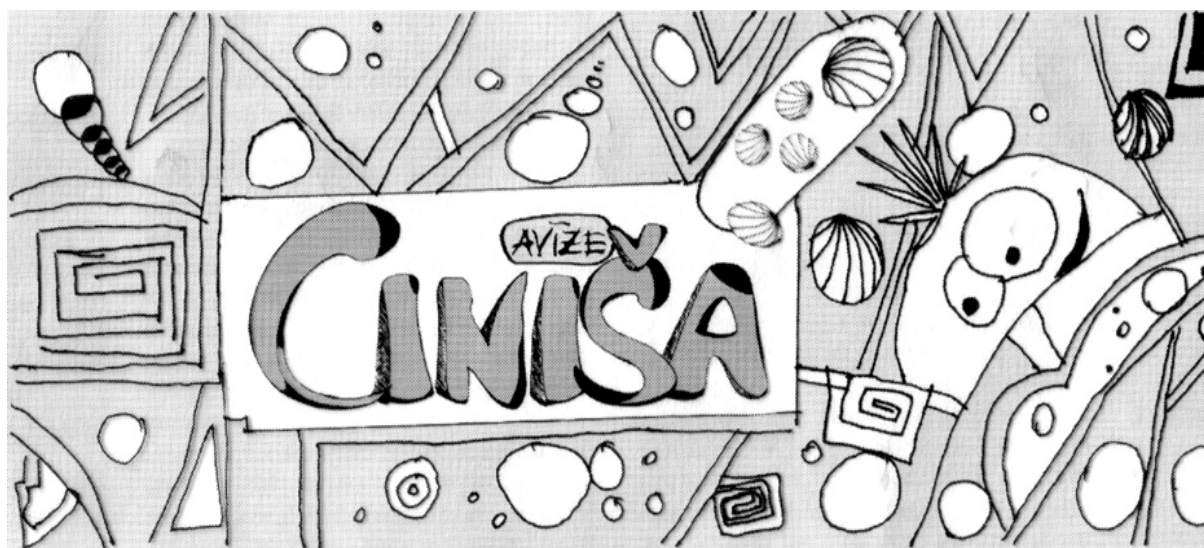
lini ir augsti, gari un šauri pauguri, kuri savulaik veidojušies ledāju plūsmas rezultātā. Izzinošā takā iepazīnām, kādus akmeņus kūstot ledāji pirms vairākiem tūkstošiem gadu atstājuši stāvā un garā paugura piekāpē. Mūsu ekskursijas laikā vējš vēl nebija aiztraucis rudens košo krāsu raibumu.

Bet Naukšēnu pagastā mūsu uzmanību piesaistīja Cilvēkmuzejs. Kāpēc šāds nosaukums? Muzeja ekspozīcija ir unikāla ar to, ka lietas nav paslēptas vitrīnās aiz stikla. Šeit apmeklētāji var "salabot zobus sev un ienaidniekiem" ar zobu urbja mašīnu no 70. gadiem. Ir iespējams pacīkstēties ar stellu paminām, atspolēm un var ar pārējo ekskursantu palīdzību uzstīvēt mugurā smago viduslaiku tērpu. Bez tam muzejs sadarbojas ar vietējiem uzņēmējiem, piedāvājot piercējiem to ražojumus.

Tā kā Naukšēnu savulaik nav tik smagi kā Ērgļus skāris Otrais pasaules karš, te ir saglabājies muižas apbūves komplekss ar pili, saimniecības ēkām, kuros ierīkotas savdabīgas izstāžu zālītes, un brīnišķīgu parku.

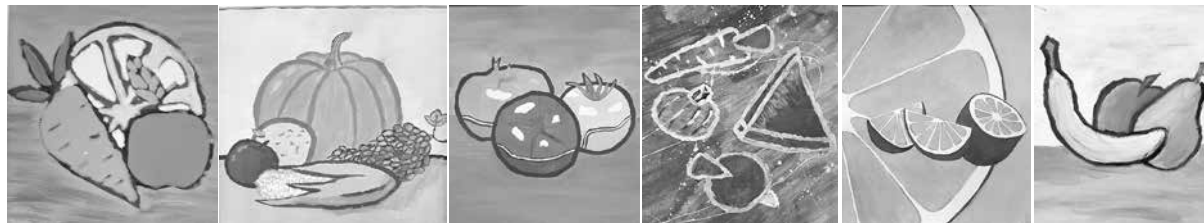
Paldies Antrai par kārtējo interesanto maršrutu, paldies līdzbraucējiem par omulības piepildīto dienu!

Indra Rone, Ērgļu vidusskolas skolotāja

Skolas literārā avīze

2021. gada oktobris

Aiga Saveljeva, 9.kl.

Alina Muša, 9.kl.

Daila Kalniņa, 11. kl.

Ingus Grīgs, 9. kl.

Karīna Tomšone, 11. kl.

Līna Madsena, 7. kl.

6. klases skolēni, apgūstot literārās pasakas žanru, rakstīja radošos darbus "Mana biznesa pasaka".

Varbūt varam smelties idejas savam biznesam?

Lidojums uz sapni

Reiz dzīvoja Biete, un viņas sapnis bija kļūt par piloti. Viņa bija pārliecināta, par ko vēlas kļūt. Biete nebija daudz draugu, bet viņai tas nerūpēja. Biete nevajadzēja draugus, lai piepildītu savu sapni.

Kādā dienā Biete gāja pastaigāties un dzirdēja divainu skaņu. Viņa vēlējās uzziņāt vairāk un devās skaņas virzienā. Skaņas avots bija Tomāts. Tomāts bija ļoti draudzīgs, un Biete par to priecājās. Viņa Tomātam stāstīja, ka vēlas kļūt par piloti, un viņš Biete atbalstīja. Tomātam arī bija sapnis: kļūt par mehāniķi. Tomāts apsolīja palīdzēt Biete, un viņa bija par to sajūsmā.

Nu sākās lieli darbi! Biete un Tomāts cītīgi strādāja dienu un nakti, lai taisītu nelielu koka lidmašīnu. Tā bija Bietes treniņu lidmašīna, jo tā nebija īsta. Šajā lidmašīnā visas pogas un kloķi bija kā īstajās lidmašīnās.

Tomāts Biete deva visas grāmatas, kurās rakstīts par lidmašīnām un pilotiem. Un Biete cītīgi mācījās kā valsts pārbaudes darbam.

Pēc kāda laika Biete bija gatava testam, lai iegūtu lidmašīnas vadītāja tiesības. Jautājumi bija grūti, bet, pateicoties Tomātam, Biete uzdevumus viegli izpildīja. Viņa tiesības nolika bez kļūdām. Viņa bija laimīga, bet arī nogurusi.

Kamēr Biete lika tiesības, Tomāts bija sagatavojis mazu pārsteigumu. Kad Biete ieradās mājās, visa viņas ģimene un draugi bija klāt. Biete bija ļoti pārsteigta. Viņi svinēja visu nakti.

Pēc neliela laika Biete oficiāli kļuva par piloti un iedvesmoja citus. Tie, kas viņu apsmēja, tagad kaunējās.

No Bietes var iemācīties – nekad nepadodies un sekot saviem sapņiem!

Ramona Renckulberga

Fotogrāfs

Reiz dzīvoja Gurķis, vārdā Samanta. Viņai bija maza, bet mīloša ģimene, kurā katrs tika atbalstīts.

Gurķis vēlējās kļūt par fotogrāfi. Vecāki viņu atbalstīja, bet citi gan nē. Gurķis Samanta dzīvoja ciematā, kurā nebija paši laipnākie dārzeņi. Lai tur vai kas, Samanta neklausījās sliktajos vārdos, ko citi teica. Katru dienu viņa ar savu mazo, dzelteno kameriņu uzņēma dažādas bildes, lai uztrenētu savas prasmes. Kad Samanta bija pietiekami liela, viņa iestājās fotogrāfu skolā. Viņai veicās ļoti labi. Kad Gurķis pabeidza skolu, viņa izveidoja pati savu biznesu. Gurķis Samanta bija viena no pazīstamākajiem fotogrāfiem.

Gurķim klājās ļoti labi, un viņš vienmēr teica: "Seko savam sapnim un nepadodies!" Gurķis Samanta palīdzēja daudziem citiem iesākt savu biznesu. Viņa attīstīja dažādus biznesus. Klienti bija ļoti priecīgi par Gurķa talantu un prasmi. Viss notika vēl labāk, nekā Samanta gaidīja.

Samanta Liepiņa

Olīvas restorāns

Es esmu Olīva. Mani vecāki ir Rieksts un Kafijas pupiņa. Viņi atvēra restorānu, kurā strādā šefs Ananāss un sušefs Rabarbers. Gribētu, lai vecāki man novēl restorānu, kad paši paliks par veciem.

Es atjaunotu restorānu divreiz labāk. Taisītu muzeju, kurā varētu redzēt visas kafijas un tās pagāršot. Izveidotu

ūdens atrakciju parku, kurā bērni varētu peldēt un vecāki sauļoties. Man palīdzētu Mango, kurš varētu taisīt zivju audzētavu, un Vitafruts, kurš veidotu tūrisma centru. Kopā mēs būtu miljonāri!

Tas notika ātrāk, nekā man likās. Sāku strādāt – uzcēlu ūdens parku. Bet tas nebija viens un divi, man vajadzēja naudu.

Viens animācijas seriāls var dot miljonu. Kā, piemēram, animācijas seriālā "Mandarīns", Mandarīna vecāki nomira un noslēpa monstus Mandarīnā. Viņš tika attaisnots, un tāpēc monstus izlaida. Tomēr Mandarīns kļuva ļoti stiprs un kontrolēja monstus.

Tas deva man, Olivai, miljonu. Es sāku realizēt savu sapni. Nopirku vairākus kafijas veidus un atvēru muzeju, ūdens parku un uzlaboju kafējnīcu.

Nekad nepadodies, sapņo lielas lietas un dari lielus darbus!

Olivers Tots Olte

Vizāžistes piedzīvojums

Reiz dzīvoja Burkāne Simona ar savu ģimeni. Burkānei bija liela ģimene, viņai bija arī divas mazākas māsas. Viņi dzīvoja Ērgļos, ļoti skaistā vietā. Burkāne gribēja mācīties par vizāžisti, bet daudzi citi dārzeņi smējās un teica, ka viņai neizdosies.

Meitene bija spītīga un sāka ar sejas kopšanas līdzekļu un kosmētikas uzklāšanu nodarboties arvien biežāk un biežāk, līdz sāka par to mācīties.

Burkānei no sākuma neveicās uzklāt sejas kosmētiku, viņa daudz kļūdījās. Tad viņa padevās un pameta visu, jo citi dārzeņi smējās par to, ka viņa daudz kļūdās, ka nesanāk tik labi, kā gribētos. Burkānes vecāki meitu atbalstīja, palīdzēja un deva idejas. Burkāne Simona atsāka iesākt. Un viņai sanāca labāk nekā iepriekš. Mamma Burkānei pamācīja un palīdzēja – deva idejas, kā darīt.

Pedaloties konkursos, Burkāne ieguva augstas vietas. Daudzi citi dārzeņi, kas viņu apsmēja, pēc tam paši mācījās par vizāžisti un arī daudz kļūdījās. Burkāne steidzās viņiem palīdzēt.

Burkānei Simonai viss izdevās. Arī pārējie saprata, ka nevajag noniecināt citu sapņus, bet vajag palīdzēt tos īstenot.

Simona Laurinoviča

"Lego" veikals

Reiz Ābols izdomāja realizēt savu sapni. Viņš teica to saviem draugiem, bet tie smējās. Paprika pienāca un paslavēja: "Laba ideja!"

Ābols un Paprika iedomājās pārdot "Lego". Abu ideja bija nopirkt tos par lētāku cenu un pārdot par dārgāku.

Viņiem vajadzēja materiālus, lai uzbūvētu "Lego" veikalu. Abi draugi katrs ieguldīja savu naudu, lai nopirktu daudz materiālu, un sāka būvēt. Būvēšana prasīja piecus mēnešus, bet viņi nepadevās, līdz pabeidza. Ābols un Paprika abi dizainēja, iepirka un izvietoja preces.

Katru dienu nāca daudz cilvēku. Pārdots tika ļoti daudz "Lego" komplektu.

"Lai visiem laba diena!" vienmēr pircējiem novēlēja Ābols un Paprika.

Pauls Jukāms

Ketija Tipaine, 8. kl.

Patricija Dreiblete, 7. kl.

Samanta Dardete, 7. kl.

Sanija Lielupe, 10. kl.

Santa Kalniņa, 10. kl.

4. klases projekts "Zīlūks"

Skolā 1. oktobrī bija projektu diena. 4. klase veica projektu par zīlēm.

Matemātikā mācījāmies svērt, skaitīt, cik zīles ir, piemēram, 500 gramos. Arī tilpuma traukos bija jānosaka, cik ir zīļu, piemēram, puslitra burciņā.

Mūzikā bija jāsameklē vai jāuzzina no vecākiem dziesmas, kurās ir pieminētas zīles

Foto no A. Alkšņa personīga arhīva

vai ozoli. Piemēram, tautas dziesmas "Krauklīt's sēž ozolā", "Cekulaina zīle dzied", ansambļa "Līvi" dziedātā dziesma "Ozolam".

Latviešu valodā bija jāsadzējo četrindīte, kur katra rinda sākas ar noteiktu burtu.

Vizuālā mākslā jāveido latviešu rakstu zīmes no zīlēm.

Dabas zinībās bija jāuzzina, kas ēd zīles.

Darbiņi bija ļoti interesanti. Daži nelielam ieskatam.

Zīle tumši brūnganā,
Īkšķa gala platumā,
Liela, salda, garšīga
Esi mūsu zīlīte.
U. Ceplīte

Zīles bira, zīles krita,
Īstu traci sataisīja,
Lielais ozols nemanīja,
Ezis visu salasīja.
D. Apīne

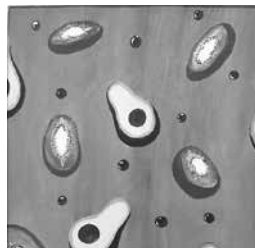
Zīles krita no tā koka,
Īsas bija viņām mokas.
Lai tās labumu mums nes,
Es tās liku kaudzītēs.
V. Kalniņš

Zīlei kokā draugu daudz –
Īsi, gari, citi zaļi.
Lai var visus atpazīt,
Esmu priecīgs salasīt.
K. Ozols

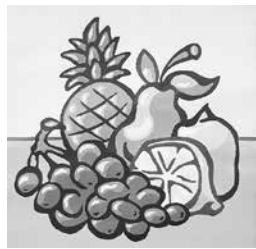
Zēns ar zīli rokā
Īsti neprot uzkāpt kokā.
Liels bij' viņa pārsteigums –
Eglē nav(a) zīļu mums.
L. Lazdiņš

Projekta ietvaros 4. klases skolēni piedalījās arī Zooloģiskā dārza rīkotajā akcijā "Zoozīlūks 2021". Kopā salasījām un uz Zoodārzu nogādājām 37 kg zīļu.

Vineta Dāve, 4. klases audzinātāja

Serīna Dz. Daumane, 11. kl.

Signe Solovjeva, 11. kl.

Sindija Rudzite, 11. kl.

Divu draugu kopīga sapņa biznesa pasakas par divu draugu, Lielā Zaķa un Mazā Vilcēna, biznesu!

Sporta centrs

Mans Mazā Vilcēna sapnis ir uzbūvēt Sporta centru, lai varētu aicināt zvērus uz visvissādām aktivitātēm. Bēdīgi, jo mamma un tētis mani neatbalstīja. Ejot pa mežu, satiku Lielo Zaķi un izstāstīju savu sapni un to, ka vecāki mani neatbalsta. Lielais Zaķis man izstāstīja, ka arī viņa sapnis kādreiz bija uzbūvēt Sporta centru, bet tas neesot izdevies. Izrādās, ka man ar Lielo Zaķi ir vienādi sapni!

Lielais Zaķis teica, lai es Sporta centru taisu pēc saviem ieskatiem. Viņš apsolīja, ka var man palīdzēt ar padomiem. Sāku ar sienām, pēc tam durvīm, tad jumtu, stikliem un grīdu. Prasīju Lielajam Zaķim padomu, ko vēl var piebūvēt klāt. Zaķis paskatījās un teica, ka būs labi, bet vajadzētu vienu darbinieku, kas varētu izdomāt un uztaisīt Sporta centra plānu.

Ar Lielo Zaķi izlīmējām plakātus ar lūgumu, ka meklē darbinieku. Pēc brīža atlidoja Pūce un prasīja, kas tas par darbu, kuram meklē darbinieku. Lielais Zaķis sāka stāstīt, ka darbs būs taisīt plakātus un zīmēt plānus, lai Vilcēnam būtu vieglāk būvēt Sporta centru. Pūce piekrita.

Drīz Sporta centrs jau bija gatavs, un Pūce arī bija paspējusi uztaisīt plakātus. Sāka nākt zvēri, bet izrādījās, ka ēka ir par mazu. Pēc mēneša Sporta centrs bija paplašināts. Atnāca Vilcēna vecāki un priecājās par viņu.

Pēc kāda laika Vilcēns ar Lielo Zaķi un Pūci kļuva populāri, un viņiem sāka prasīt, lai uzceļ mājas un Sporta centrus arī citur.

Dāvis Millers

Sporta centrs

Mans Zaķa sapnis jau no mazotnes bija par sava Sporta centra būvēšanu. Man sapnis neizdevās.

Šodien gāju pa mežu un satiku Mazo Vilku. Viņš man stāstīja par savu sapni, un es sapratu, ka vecāki viņu neatbalsta. Es izstāstīju Vilkam, ka kādreiz arī mans sapnis bija uzbūvēt Sporta centru, bet man tas neizdevās. Izrādās, ka kādreiz man bija tāds pats sapnis, kāds Mazajam Vilkam ir tagad. Teicu Vilcēnam, lai viņš taisa Sporta centru, kādu vēlas un, ja nepieciešama palīdzība, lai jautā man.

Pēc kāda laika Vilcēns man rādīja savu darbu. Kad apskatījos, teicu, ka pagaidām būs labi, bet viņam ir vajadzīgs viens darbinieks, kas var izdomāt un uztaisīt Sporta centra būves plānu. Kopā ar Mazo Vilcēnu izlīmējām plakātus ar lūgumu, ka tiek meklēti darbinieki. Drīz darbā piecietās Pūce. Es, Lielais Zaķis, Pūcei sāku stāstīt, ka darba pienākumi būs taisīt plakātus un zīmēt plānus, lai Vilcēnam būtu vieglāk būvēt Sporta centru. Pūce piekrita.

Drīzumā Sporta centrs bija gatavs. Pūce bija paspējusi uztaisīt plakātus. Sāka nākt zvēri, bet izrādījās, ka būve ir pārāk maza. Pēc mēneša Sporta centrs bija paplašināts. Atnāca arī Vilcēna vecāki un priecājās par viņu.

Pēc kāda laika Vilcēns ar Lielo Zaķi un Pūci kļuva populāri, un zvēri sāka prasīt, lai arī citur taisa mājas un Sporta centrus.

Kārlis Dūdums

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (5. turpinājums)

Krīvēnu dzirnavas

Krīvēnu dzirnavas no ceļa puses, 1950. gadu otra puse.

R. Cielava foto

Ērgļu nomalē ceļa Koknese-Ērgļi malā reiz atradušās dzirnavas, kuras mūsdienās ir nojauktas, taču māju un tās iemītnieku stāsts joprojām dzīvo atmiņās.

Ērgļu ūdensdzirnavas 1816./1817. gadā uzcēla pie Āķēnu upītes. Vēlāk tās nosauca pēdējā melderā Krīvēna vārdā par Krīvēnu dzirnavām. Ērgļenieši Āķēnu upīti ir dēvējuši gan par Dzirnavu upīti, gan Dambupīti, Dravnieku upīti un Priednieku upīti. Tā ir Ogres kreisā krasta pieteka, kuras sākums ir Pulgošņa ezers. Upīte ir divi kilometri gara.

Lai dzirnavas darbotos, uz upītes bija ierīkots aizsprosts un izveidots dzirnavezers Dambis, kurā bija zuši, līņi, līdakas, raudas. Dzirnavas, celtas no akmens ar dakstiņu jumtu, bija kopā ar zāģētavu un valčiem (ierīce graudu sasmalcināšanai). Blakus bijusi koka stadula ar salmu jumtu. Ilgu laiku kā dzirnavnieks darbojies Otto Helds.

1897. gadā Ērgļu ūdensdzirnavās „Krīvēnos” atklāja pirmo aptieku. Šo faktu tajā pašā gadā minējis R. Blaumanis satīriskajā feļetonā „Mans ceļojums uz Rīgu”: „Ceļš uz staciju iet gar kāda gruntnieka dzirnavām. Tām ticis pāri, pretī ieraudzīju virs dzīvojamā gala durvīm savādu izkārti: tā pasludināja trijās valodās, ka še aptiekas atvērts.”

20. gs. sākumā kā dzirnavnieks darbojās Jānis Kaplers. Pēc viņa nāves 1919. gadā mājas piešķīra māsas dēlam Otto Krīvēnam, kurš dzirnavās pie Kaplera bija apguvis melderu amatu un nesēn kā atgriezies no kara. Otto apprecēja „Kalnu Augļēnu” saimnieka Rūdolfa Melbārža meitu Almu, kopīgi uzaudzinot dēlu Otto. Tā kā dzirnavu saimnieks bija enerģisks un darbīgs vīrs, tad kādu laiku ir strādājis par Ērgļu pagasta vecāko, aktīvi darbojies Ērgļu Izglītības biedrībā. Sieva Alma ir bijusi Ērgļu aizsardžu pulciņa priekšiece, Ērgļu Izglītības biedrības dāmu komitejas priekšiece.

„Krīvēnu” dzirnavu ēka bija liela un plaša – vienā pusē atradās dzirnavas, tad gateris, kā arī vairākas istabas – gan pirmajā, gan otrajā stāvā, pat bēniņus vasaras periodā varēja izmantot dzīvošanai. Uz upītes bija izveidots dambis. Kad ūdens pietrūka, tad to ņēma no Pulgošņa (Āķēnu) ezera, izmantojot speciāli izveidotas slūžas. 1930. gados dzirnavās vēl smalcināja graudus un darbojās zāģu gateris. Krīvēnu ģimenei bija arī neliela saimniecība – turēja kādu gotiņu, cūkas, zirgu. 1944. gadā, Otrā pasaules kara laikā, dzirnavu māja ierīkoja hospitāli vācu karavīriem.

1949. gadā Krīvēnu ģimēni izsūtīja uz Tomskas apgabalu Krievijā. Ēku pārņēma Ērgļu patērētāju biedrība. Dzirnavās joprojām mala graudus – tā saucamo rupjo malumu maizei un lopbarībai (smalko malumu veica Ērgļu centra dzirnavās – mannai, baltajiem miltiem), darbojās gateris, bija iekārtoti dzīvokļi Ērgļu patērētāju biedrības darbiniekiem. Kādu laiku pirmajā stāvā tirgoja arī sēklas.

1956. gadā Krīvēnu ģimene atgriezās no izsūtījuma. Dzirnavās viņiem atvēlēja dzīvokli. Tajā mitinājās Otto un Alma. Dēls Otto par dzīvesvietu izvēlējās Rīgu, apprecējās, sieva Hilda bija skolotāja.

1960. gados netālu no dzirnavām uzcēla cūku kompleksu, kurā audzēja sivēnmātes, bekonu. Ferma beidza pastāvēt 1970. gados.

1990. gados par „Krīvēnu” īpašnieku kļuva Rūdolfs Melbārdis. 2019. gadā dzirnavas nojauca, jo tās bija nolietojušās un kļuvušas bīstamas. R. Melbārdis zemi pārdeva, beidzot saistības ar „Krīvēniem”.

„Lejas Krīvēni”/ „Silmači”

„Lejas Krīvēni”, 1950. gadu otra puse.

R. Cielava foto

Netālu no dzirnavām bija „Lejas Krīvēnu” mājas, starp kurām atradās Dzirnavu upītes (Āķēnu upītes) grava. Mājās esot

mitinājušies dzirnavu puīši. 1940. gadu sākumā veco dzirnavu īpašnieks Otto Krīvēns aicināja kalēju Pēteri Cielavu ar ģimēni uz „Lejas Krīvēniem” ierīkot smēdi. Pirms tam Pēteris dzīvoja Liepkalnes pusē, kur strādāja par kalēju netālu no Liepkalnes skolas.

„Lejas Krīvēnu” māja tika pielāgota, iespējams, pārbūvēta, jo zem viena jumta atradās dzīvojamās telpas (divas mazas istabiņas un virtuvīte), klēts, kūts un smēde. Kolhozu laikā mājai atjaunoja jumtu.

Pētera un Marijas Cielavu ģimēnē uzauga trīs bērni – Jānis, Roberts un Aina. Tēvs Pēteris bija prasmīgs kalējs, gatavoja arī koka detaļas un kapu apmalītes. Kad apprecējās vecākais dēls Jānis, netālu no smēdes jaunajai ģimenei tika uzcelta neliela pagaidu mājiņa, kurā viņi nodzīvoja 10 gadus, pasaulē laizdami piecus bērnus. Māja, kurā bija tikai viena istaba un virtuve, ģimenei kļuva par šauru, tāpēc Cielavi pārcēlās uz Sausnējas pagasta Namkalnu, kur ģimene sakuploja līdz 10 bērniem, kas ir Cielavu lielākā bagātība – Ināra, Anita, Vija, Rita, Kārlis, Ēriks, Marita, Ilze, Indra, Kaspars.

Mājas „Silmači”, 2021. gads.

Z. Saulītes foto

1994. gadā „Lejas Krīvēni” nodega, palika vien smēde. Tēvs Pēteris no dzīves aizgāja 1970. gados, Marija – 1990. gados. Zemi savā saimniekošanā pārņēma Jāņa Cielava meita Ināra Tirmzale, kuras dēls Ivars Tirmzalis 2015. gadā uzcēla māju, simboliski saglabādams veco smēdi. Mājas nosauca par „Silmačiem”. Marijas Cielavas (dzim. Androvičas) dzimtas kādreizējais īpašums (ar tādu pašu nosaukumu) atradās tālāk no Ērgļiem – pie „Rēzēniem”. Kā kompensāciju viņi saņēma „Lejas Krīvēnu” zemi, mājas nosaucot sava iepriekšējā īpašuma vārdā – par „Silmačiem”, arī cienot un mīlot rakstnieku Rūdolfu Blaumani un viņa populāro komēdiju „Skröderdienas Silmačos”.

„Žagatiņas”

Mājas „Žagatiņas”, 2020. gads.

Z. Saulītes foto

Liepkalnes pusē atrodas „Žagatiņas”, kas vēsturiski bija Ozolmuižai piederoša zeme. Kad 19. gadsimta vidū zemniekiem bija iespēja izpirkt zemi, „Žagatiņas” joprojām palika kā muižas īpašums – līdz brīdim, kad 1920. gadā zemi nacionalizēja. „Žagatiņas” iepirka Saliņi. Saimnieks Aleksandrs apprecēja bagātu sievu. Pats strādāja Rīgā par skolotāju, bet kundze Zelma vadīja saimniecību, Aleksandrs laukos dzīvoja vairāk pa vasarām. Kad izveidoja kolhozu, Saliņi aizgāja no „Žagatiņām”. Mājās iekārtoja Liepkalnes pagasta kolhoza „Jaunais darbs” kantori un varēja arī dzīvot. 1960. gadu vidū kantori pārcēla uz Liepkalnes tautas nama otro stāvu.

„Žagatiņu” šķūnis jau Latvijas laikā bija iemīļota vieta, kur vasarās notika balles, arī pēc Otrā pasaules kara te varēja lustīgi izdancoties, īpaši pēc kapusvētkiem. Iemīļots bija Leibomu pūtēju orķestris. Pēckara periodā viens vējlukturis bija šķūņa ārpusē, otrs – iekšā. Telpa bija diezgan patumša, taču ballēšanai gana laba – gan dancoja, gan iedzēra, gan arī savu reizi izkāvēs.

Ap 1960. gadiem šķūnī iekārtoja graudu glabātuvī, kaltēja labību, mala arī graudus. 1975. gadā, kad izveidoja apvienoto kolhozu „Jaunais darbs”, „Žagatiņas” ierīkoja kolhoza 2. iecirkņa klēti. Te bija arī lopu (teļu) novietne, atradās nelielas darbnīcas. Kad 1970. gados netālu uzbūvēja putnu fermu, šķūnī glabāja kombikormu, putnu barību, mala graudus.

1990. gados Saliņi atguva savu dzimtas īpašumu. Kaut paši šeit pastāvīgi nedzīvo, mājas ir sakoptas un zemi iznomā Iveta un Alvja Kvantu ģimene.

„Ruģēni”

Mājas „Ruģēni”, 1980. gadi.

Foto no Aijas Apsītes personīgā arhīva

Katrīnas apkaimē var atrast mājas ar interesantu nosaukumu „Ruģēni” (vācu val. Ruigen), kas vēstures avotos minētas jau 17. gadsimtā. Ir bijuši „Lejas Ruģēni”, „Kalna Ruģēni” un divi „Ruģēni”.

„Kalna Ruģēnos” Latvijas brīvvalsts laikā saimniekoja Kristīne Elksnis. 1950. gados, kad par kolhoza priekšsēdētāju strādāja Jānis Poklevinskis, „Kalna Ruģēnos” iekārtoja klubu – kultūras centru. No divām istabām izveidoja vienu lielu telpu ar skatuvīti, te notika pasākumi, spēlēja teātra izrādes, rīkoja balles ar vietējo muzikantu piedalīšanos. Pēteris Dambītis spēlēja basu, Jānis Pfeifers – vijoli, Aina Picka bija dziedātāja, kas spēlēja arī cītaru. 1960. gados „Ruģēnos” varēja skatīties kino. Dažkārt lielā istaba noderēja talcinieku izmitināšanai. Līdzās lielajai telpai, kurā notika kultūras aktivitātes, mājā bija istabiņas, kurās dzīvoja gan pati saimniece Kristīne Elksnis, gan arī citi iemītnieki. 1970. gados kultūras aktivitātes te vairs nenotika. Ap 1990. gadiem „Kalna Ruģēnos” arī vairs neviens nedzīvoja, ēka nolietojās un sagruva.

Blakus „Kalna Ruģēnu” mājai atradās liela kūts. Kolhozu pirmsākumos, 1950. gados, te turēja kādus 10 zirgus, 1960. gados – cūkas (bekonus), īsu brīdi arī jaunlopus.

Netālojos „Ruģēnos” saimniekoja Andrejs Bērziņš, viņam arī bija liela māja: vienā pusē – saimnieku gals, otrā – kalpu mītne ar atsevišķu istabu puīšiem un meitām. Ieejot kalpu daļā, sākumā bijis lopu ķēķis, pa vidu – maizes krāns. 1949. gadā „Ruģēnos” dibināts kolhozs „Dzimtene”, un kādu laiku te darbojās kantoris. 1950. gadā kolhozu „Dzimtene” apvienoja ar kolhozu „Varonis”, kantori pārcēla uz „Āpšalām”. „Ruģēnos” turpināja dzīvot ģimenes. Lauku sētu veidoja dzīvojamā māja, kūts ar vāgūzi, klēts, rija atradās tālāk. Māja pastāvēja līdz 1980. gadiem.

Mājas „Lejas Ruģēni”, 2020. gads.

Z. Saulītes foto

Otrā pusē ceļam atradās „Lejas Ruģēni”, kuros no 1920. gadiem saimniekoja Bērziņi. Kad 1949. gadā izveidoja kolhozu, „Lejas Ruģēnu” kūtī izmitināja govīs, vēlāk tās pārvietoja uz „Kreveliem”, tad „Upmaļu” fermu.

P/s „Ērgļi” laikā ap 1970. gadu vidū (otru pusi) „Ruģēnos” nolēma celt kūti, vieta bija izvēlēta kalnā. Divus mēnešus zemi stūma un līdzināja, lai uzbūvētu plašu ēku kompleksu – kūti, šķūni, svaru māju, dzīvojamo ēku. Sākumā fermā audzēja aitas, vēlāk jaunlopus. Īsti jau ar saimniekošanu neveicās, īpaši aitkopībā. 1990. gados ferma beidza pastāvēt. No 1998. gada līdz apmēram 2004. gadam te tika veikti SIA „Meža Ruģēni” kokapstrādes darbi.

Kādreizējā „Ruģēnu” ferma, šobrīd – z/s „Vecceplis” aitu novietne un SIA „DSC Auto”, 2020. gads. Z. Saulītes foto

2013. gadā „Ruģēnos” nopirka Ceplīši. Bijušajā fermā novietoja z/s „Vecceplis” aitas. Vienā no ēkām 2013. gadā tika izveidots SIA „DSC Auto” (pirms tam tur bija sakņu pagrabs, kurā galvenokārt glabāja kartupeļus), piedāvājot autoservisa pakalpojumus. Iesākumā bija tikai viens auto pacelājs un instrumenti. 2015. un 2016. gadā, sekmīgi startējot LAD projektos, tika iegādātas mūsdienīgas un jaudīgas iekārtas, lai servisa darbs būtu kvalitatīvs un efektīvs.

Šobrīd no „Ruģēnu” māju plašā kompleksa ir saglabājušās p/s „Ērgļi” bijušās fermas ēkas un „Lejas Ruģēnu” mājas.

Materiālu apkopēja Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja

PATEICĪBA

Jumurdas labajiem ļaudīm un īpaši:

Viesturam Putniņam, Guntaram un Vizbulītei Dreimaņiem, Valentīnai Cīrulei, Silvijai Kukulei, Velgai Birkenšteinei, Lucijai Lībetei, Maijai Vilnītei, Annai Sarkanābolai, Tālim Koskevičam, Bērziņu ģimenei, Lapsu ģimenei un Smeiļu ģimenei par sagādātajiem rudens ražas labumiem, kā arī Sarmītei Dreiblatei sirsnīgs PALDIENS par akcijas organizēšanu!

Ērgļu sociālās aprūpes centra ļaudis Ērgļos un "Kastaņas"

Ko un kā rakstīja avīzēs 1930. gados

✓ Ērgļu draudzes skola vakar nosvinēja savu 200 gadu jubileju. Varbūt tā ir vienīgā lauku mācības iestāde, kura var atskatīties uz tik ilgu mūžu.

„Jaunākās Ziņas” 28.09.1931.

✓ Iekšlietu ministrijas pašvaldības departaments paziņo sekošas, ar iekšlietu ministra rezolūcijām apstiprinātas pagastu apvienošanas un robežu pārgrozīšanas lietas, kuras izvedamas dzīvē ar 1933. gada 1. aprīli. Cēsu apriņķī Katriņas pagastu apvienot ar Ērgļu pagastu, pievienojot Katriņas pagastu Ērgļu pagastam. Apvienotā pagastā izdarīt pašvaldības vēlēšanas, kurās ievēlētām amata personām jādarbojas līdz nākošām, vispārējām pašvaldību vēlēšanām.

„Valdības Vēstnesis” 31.01.1933.

✓ Ērgļu brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības komandas rīcībā ir 1 rokas širce 120 ltr min un divi hidropulti, kas priekš Ērgļu pagasta vēl ļoti nepietiekoši. Biedrībā ir 48 aktīvi un 15 pasīvi biedri.

„Brīvā Zeme” 29.01.1937.

✓ Kamēr nebūs izbūvēts Rīgas- Ērgļu dzelzceļš, cūkkopība tālāk nevarēs attīstīties. Ja bekonī jāved vairāk nekā 30 km uz staciju un dažreiz atpakaļ, tad nevar sacensties audzēšanā ar tiem, kas dzīvo staciju tuvumā.

„Brīvā Zeme” 29.01.1937.

✓ Pirmais pasažieru vilciens uz Ērgļiem no galvaspilsētas izbrauks plkst. 8.30 piektdienas rītā. Svinību dalībnieki Ērgļos to sagaidīs plkst. 12.20 dienā.

„Brīvā Zeme” 07.12.1937.

✓ Uz aizsargu nodaļas ierosinājumu Sausnējas 6. kl. pamatskola pārdēvēta par Jāņa un Valda Zālišu pamatskolu.

„Aizsargs” 15. 09. 1938.

✓ Ar Kultūras fonda domes sēdes lēmumu Jumurdas lauksaimniecības biedrībai piešķir likvidētās Jumurdas kultūras – izglītības biedrības „Atvase” Kultūras fonda tautas bibliotēku.

„Valdības Vēstnesis” 22.09.1938.

✓ Iekšlietu ministrija ir atļāvusi, saskaņā ar attiecīgo pašvaldību lēmumiem, Cēsu apriņķī Ērgļu pagastā noturēt jaunu gada tirgu 25. februārī.

„Pagasta Dzīve” 15. 10. 1938.

✓ Ar sabiedrisko lietu ministra 1938. gada 12. oktobra lēmumu līdzšinējā „Ērgļu draudzes un apkārtnes pareizu medību un šaušanas biedrība” pārreģistrēta par „Ērgļu mednieku biedrību” ar valdes mājokli Ērgļos.

„Valdības Vēstnesis” 26.10.1938.

✓ Iršu-Liepkalnes lielceļa malā pie pašas Liepkalnes baznīcas atrodas grupa vēlā dzelzs laikmeta uzkalniņu, skaitā ap 10. Uzkalniņi atrodas tagadējā baznīcas dārzā. Kā jau parasts, senāk ap baznīcu bijusi kapsēta, tamdēļ arī daļa uzkalniņu, sevišķi zemākie, izlietoti vēlāko laiku apbedījumiem, kas arī pierādījis izrakumos.

„Senatne un Māksla” 01.04.1939.

✓ Latvijas Preses biedrība, nobeidzot Rūdolfa Blaumaņa kapa vietas izdaiļošanu, vakar Ērgļos bija rīkojusi Blaumaņa piemiņas svinības. Blaumaņa kapa vieta tagad uzposta, izbūvējot jaunās kāpnes un izveidojot kapa apkārtni.

„Rīts” 05.06.1939.

Izrakstīja Mārīte Breikša

Rudens krāsas sociālās aprūpes centrā “Kastaņas”

Rudentiņš bagāts vīrs... Jā, tiešām atkal klāt rudens ar krāsu burvību visapkārt, saules siltuma un salnas dzestruma maiņu, smeldzi par aizgājušo vasaru.

Sociālās aprūpes centra “Kastaņas” iemītnieki gluži kā rudens savu ikdienu izkrāso paši, čakli darbojoties apkārtnes uzkopšanas darbos, gatavojot rudens veltes ziemas krājumiem, kopīgi pavadot laiku dažādās ikdienišķās nodarbēs.

Mēneša sākumā aprūpes centrā viesojās sen nesatikti, bet mīļi gaidīti ciemiņi – kinologs Viktors Mucenieks un viņa suņu meitenes – Pepija, Ava un Millija. Suņu patiesā draudzība un uzticības pilnais skatiens liek smaidīt ikvienam un atver pat visnoslēgtākās sirsnības. Atvadoties kādam pat noritēja pa asarai, jo tik ļoti negribējās šķirties no draugiem.

Miķeļdienu ir ražas svētki, ko šogad atzīmējam reizē ar aprūpes centra iemītnieku jubilejām, kas šajā mēnesī kuplā skaitā. Šīs dienas svētku noskaņu īpašu radīja pasniedzējs Druvis ar savām talantīgajām audzēknēm no Kokneses. Meiteņu skanīgās balsis un degsme aizkustināja līdz sirds dziļumiem gan aprūpes centra iemītniekus, gan arī darbiniekus.

Kaut arī ārā jau jūtam rudens, “Kastaņu” iemītnieki kuplā pulciņā devās ekskursijā uz netālo mini zoodārzu “Siljāņi”. Viesmīlīgais saimnieks Silvars interesanti un atraktīvi iepazīstināja, kā arī pastāstīja par katru no saviem mīluļiem, kas viņam ir kuplā skaitā. Pat pieredzējušiem dzīvnieku pazinējiem pēc ekskursijas bija jāatzīst, ka uzzinājuši daudz ko jaunu. Mājās atgriezāmie pacīlātā un priecīgā noskaņā par jauki pavadīto dienu.

Atzīmējot Senioru dienu, ar koncertu priecēja duets “Sandra”, kas ar humora pilnām dziesmām lika smaidīt visiem. Kopā klausījāmies dziesmas. Un aktīvākie iemītnieki pat uzdancoja jautru deju ritmos.

Par spīti neskaidrajai situācijai un neziņai, kas valda visapkārt, sociālās aprūpes centra iemītnieki ar darbinieku atbalstu savu dzīvi rada krāsaināku, kopā darbojoties, spēlējot spēles un kādu reizi arī pastīdīties. Esam pateicīgi katram, kas par mums atceras, atrod laiku un iespējas, lai atbrauktu, iepriecinātu un uzmundrinātu. Liels paldies par to! Kopā priecāsimies par rudens krāsām, baudīsim saulītes atturīgo siltumu, lai to vēl ilgi glabātu savās sirdīs aukstajos rudens vakaros!

E. Vaskas, sociālās aprūpes centra “Kastaņas” sociālās darbinieces, teksts un foto

Dzejas dienas

17. septembra pēcpusdienu mūs sagaidīja saulaina, bet vēsa un ļoti vējaina. Šogad mūs ar savu daiļrādi iepazīstināja Ineta Brašus. Un muzikāli šo pasākumu ietēra Emīlija Zommere.

Ineta pastāstīja, ka dzeju rakstījusi, jau mācoties Skrīveru vidusskolā. Bijusi ļoti labi panākumi konkursos. Dzeju turpina rakstīt arī tagad. Dzejoļi pie viņas atnākot mirkļos, kad dzīves skrējieni ļauj apstāties un aizdomāties, piemēram, mērojot ceļu sabiedriskajā transportā.

Pasākuma gaitā bija kāds negaidīts pavērsiens. Kāda dzejas klausītāja kā paldies Inetai nodeva Annas Brašus (Inetas vīra vecmāmiņa) dzejoļu kladi, kas pie viņas bija glabājusies vairāk nekā 30 gadus. Tagad tā nonāca atkal dzimtas rokās.

2018. gadā sadarbībā ar izdevniecību “Domu pārles” izdots dzejoļu krājums “Spītējot” un 2019. gadā krājums “Ieklausoties sevī”. Krājumos ir arī vietvietes, bet nu jau arī sausnējietes (jo par ģimenes dzīvesvietu ir izvēlējusies Sausnējas pagastu) Inetas Brašus darbi. Izdevniecība “Domu pārles” izdod grāmatas dažādās tirzās, tādējādi dodot iespēju mazāk pazīstamiem un pat nezināmiem autoriem piepildīt sapni un apkopot savus darbus grāmatā. Inetas dzejoļi katrā no šiem krājumiem ir kopā vēl ar pieciem autoriem. Grāmatu eksemplāri ir Latvijas Nacionālās bibliotēkas krājumā un Vietalvas pagasta bibliotēkā, bet tagad arī Sausnējas bibliotēkas krājumā būs pieejams krājums “Spītējot” un tūlīt arī jaunais šajā gadā iznākušais – “Daudz laimes Latvijai”, kur būs apkopoti 80 autoru darbi, tostarp arī Inetas.

Ieskatam kāds Inetas dzejoļis, kas iepatikas man pašai, no krājuma “Spītējot”.

Pieskarties pasaulei

Manas pēdas nospiedums – pieskāriens,

Tik dziļš un neizdzēšams.

Mana asara pār vaigu – pieskāriens,

Patiess un nesavaldāms.

Dziesma caur smiekliem – pieskāriens,

Maigs, bet saklausāms.

Mana mīlestība pasaulei – pieskāriens,

Bezgalīgs un neapšaubāms.

Pieskarsimies pasaulei caur sevi...

Sirsnīgs paldies visiem Dzejas dienu dalībniekiem – gan gara gaismas devējiem, gan ņēmējiem!

Inga Grote, Sausnējas bibliotēkas vadītāja

Par sociālajiem pabalstiem novadā

Pēc administratīvi teritoriālās reformas īstenošanas Madonas novada pašvaldības Sociālajā dienestā esam saņēmuši ļoti daudz jautājumu par sociālajiem pabalstiem.

Veidojot jaunizveidojamā Madonas novada Sociālā dienesta struktūru, tika apkopoti dati par Madonas, Ērgļu, Cēsaines un Lubānas sociālo dienestu piešķirtajiem sociālajiem pabalstiem un sociālajiem pakalpojumiem. Madonas novada pašvaldības Sociālā dienesta piešķirtie pašvaldības iniciatīvas pabalsti ir labvēlīgāki iedzīvotājiem, piemēram, pabalsts nozīmīgā dzīves jubilejā.

Informējam, ka jaunizveidotajā Madonas novada pašvaldībā sociālo palīdzību un sociālos pakalpojumus līdz 2021. gada 31. decembrim veiks esošie četri sociālie dienesti – Madonas novada pašvaldības Sociālais dienests, Cēsaines Sociālais dienests, Lubānas Sociālais dienests un Ērgļu Sociālais dienests, pamatojoties uz saviem saistošajiem noteikumiem par sociālo palīdzību un sociālajiem pakalpojumiem.

Šobrīd dome veido jaunu pašvaldības iestādi “Madonas novada Sociālais dienests”, kas izstrādās jaunus normatīvos aktus – saistošos noteikumus par sociālo palīdzību un sociālajiem pakalpojumiem, ņemot vērā likumā noteiktās prasības, kur prioritāri ir pamata sociālie pabalsti – GMI un mājokļa pabalsts, un, izvērtējot situāciju un novada budžeta iespējas, tiks noteikta vienota pašvaldības iniciatīvas pabalstu sistēma visā Madonas novada teritorijā.

Aicinu būt saprotošiem šajā pārejas periodā. Neskaidrību gadījumā interesēties pie sociālo dienestu darbiniekiem.

I. Fārneste, Madonas novada pašvaldības Sociālā dienesta vadītāja p.i.

Pasākumu afiša

Izmēginām jauno Jumurdas ceļu ar velo!

24. oktobrī plkst. 11.00

pie saieta nama velo noslēguma brauciens – apmēram 22 kilometri. Organizatori cienās dalībniekus ar pīrādžiem trases vidus posmā pie Jumurdas ezera.

Vairāk informācijas uzzināsi, zvanot Laimonim – tel. nr. 26173074. P.S. Sliktu laikapstākļu dēļ pasākums var tikt atcelts.

11. novembrī notiks Lāčplēša dienas svinības,

godinot Latvijas brīvības cīnītājus.

Ikviena ir aicināts iedegt svečiti Lielajā Latvijas kontūras svečturī pie Ērgļu saieta nama.

Plkst. 17.00 pie Ērgļu saieta nama svinīgo solījumu dos topošie Ērgļu jaunsargi. Spēlēs pūtēju orķestris Pētera Leiboma vadībā. Pēc svinīgā solījuma notiks lāpu gājiens uz Latvijas atbrīvošanas cīņās kritušo četru partizānu piemiņas vietu.

Nemot vērā valstī noteikto ārkārtas situāciju un epidemioloģiskās drošības noteikumus, pasākuma norisē ir iespējamas izmaiņas.

Lūdzu, sekojiet informācijai Ērgļu saieta nama facebook kontā

<https://www.facebook.com/erglusaietanams>

PIEMINAM MIRUŠOS:

Aina Bužere mirusi 94. mūža gadā;
Austriš Zemītis miris 85. mūža gadā,
Artis Andrāns miris 85. mūža gadā;
Mārīte Vītoliņa mirusi 70. mūža gadā;
Daina Landsberga mirusi 92. mūža gadā;
Ilgvars Freimanis miris 47. mūža gadā;
Gaida Čornija mirusi 84. mūža gadā;
Andrejs Pūce miris 88. mūža gadā;
Maija Jankoviča mirusi 81. mūža gadā;
Ludmila Āboliņa mirusi 64. mūža gadā.

